

Arrest

nr. 284 513 van 9 februari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien het verzoekschrift dat X en X als wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 augustus 2022 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 januari 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden, bij aangetekend schrijven van 29 juni 2022, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 17 augustus 2022 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet,

tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 3 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.06.2022 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[K.V.] [...]

[K.D.] [...]

+ kinderen

[K.E.] [...]

[K.L.] [...]

[K.F.] [...]

[K.S.] [...]

Nationaliteit: Albanië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor [K.L.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 25.07.2022)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan de ouders van [K.L.] te willen overhandigen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Hun betoog luidt als volgt:

“7.

De bestreden beslissing is gesteund op het advies van de “arts-adviseur” ([C.B.]) dd. 25 juli 2022.

Hoewel de ambtenaar-geneesheer een zekere beoordelingsvrijheid heeft als arts, impliceert het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, geenszins dat op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds in concreto beoordeeld dient te worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008, nr. 186.352). De motivering moet in dit opzicht ook draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn.

Voor de invulling van de motiveringsverplichting van de arts kan nuttig worden verwezen naar het arrest nr. 121.375 dd. 24.03.14 (eigen onderlijning):

“ 4.8 Hoewel het de ambtenaar-geneesheer die de verweerder adviseerde op zich vrij staat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelend geneesheer in het door de aanvrager voorgelegde standaard medisch getuigschrift, dient hij in zijn advies echter wel op een afdoende wijze te motiveren waarom hij tot dit andersluidend oordeel komt.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar de verweerder in de nota met opmerkingen verwijst, betekent immers niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert al evenmin dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen inhoudt dat de motivering steeds in concreto beoordeeld dient te worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier (RvS 23 september 1997, nr. 68.248; RvS 13 mei 2002, nr. 106.502 en RvS 18 september 2008, nr. 186.352).

De motivering moet in dit opzicht ook draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn.

De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.” (RvS 12 oktober 2007, nr. 175719; RvS 24 september 2008 186.486). Toegepast op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, houdt de motiveringsplicht voorzien in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen in dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals geattesteerd in een aan de verweerder voorgelegd medisch getuigschrift, in het algemeen niet worden aanvaard (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Zoals zal blijken uit hetgeen hierna wordt uiteengezet, is het beslissend advies van de ambtenaar-geneesheer gebrekkig gemotiveerd en is dit op manifest onzorgvuldige wijze tot stand gekomen (cfr. infra) hetgeen ipso facto tot de vernietiging van de ongegrondheidsbeslissing dient te leiden aangezien deze beslissing in dit advies immers haar noodzakelijke grondslag vindt. (RvV nr. 121.375)

[...]

(i) Nopens de complexe aandoening(en) van [L.]

8.

In zijn verslag betoogt de arts-attaché als volgt:

“We weerhouden een autismespectrumstoornis met nood aan opvolging door een kinderpsychiater.

(...)

In de voorgeschiedenis weerhouden we een retinaloslating, actueel stabiel zonder actieve therapie maar met nood tot opvolging.”

Aldus weerhoudt de arts-attaché aangesteld door verwerende partij (enkel) volgende aandoeningen in hoofde van [L.]:

- een autismespectrumstoornis
- voorgeschiedenis: retinaloslating

De arts-attaché reduceert aldus de huidige medische problematiek in hoofde van [L.] tot de loutere diagnose van autisme...

Heeft de arts-attaché eigenlijk wel de moeite genomen om de aanvraag en de hierbij gevoegde medische stukken gevoegd bij de aanvraag te lezen en inhoudelijk te beoordelen?

In de aanvraag wordt immers uitdrukkelijk gewezen op de verschillende aandoeningen

- autismespectrumstoornis (299.00);
- psychotrauma (309.9);
- (ernstig) visusprobleem;
- ...

In het gevoegde attest omschrijft de behandelende kinderpsychiater de aandoening als een complexe medisch-psychiatrische problematiek waarbij naast de ernstige visusstoornis er ook sprake is van Autisme-Spectrum Stoornis en Emotieregulatie-problemen, kaderend in haar traumatische voorgeschiedenis. (stuk 2)

Dat de problematiek van [L.] niet gereduceerd kan worden tot een autisme-stoornis blijkt ook uit het evolutieverslag van MFC Sint-Gregorius (stuk 6): “(...) [L.] is een meisje met ASS en een posttraumatische stressstoornis. Ze heeft nood aan de aangepaste werking van het buitengewoon onderwijs en de MFC-omkadering die ook therapie omvat.”

Blijkens zijn advies is de arts-attaché m.a.w. van oordeel dat er geen sprake is van een complexe medisch-ps[...]ychiatrische problematiek, doch dat de medische aandoening waaraan [L.] lijdt eenvoudig kan gereduceerd worden tot een autismespectrumstoornis.

De arts-attache is aldus blijkbaar een ander oordeel toegedaan dan de behandelende geneesheer-specialist (kinderpsychiater [E.S.]), doch licht op geen enkele wijze toe op welke gronden hij meent de aandoening van [L.] te kunnen reduceren c.q. simplificeren tot een autismespectrumstoornis, terwijl uit het medisch dossier van [L.] duidelijk blijkt dat zij een complexe medisch-psychiatrische problematiek lijdt.

Uw Raad oordeelde eerder (cfr. arrest RvV 121 375 dd. 24.03.15) dat wanneer de ambtenaar-geneesheer een ander oordeel is toegedaan dan hetgeen door een behandelend geneesheer-specialist wordt geattesteerd, de motieven waarop de ambtenaar-geneesheer zich baseert om tot een andersluidend oordeel te komen, des te concreter en pertinenter te zijn. Dergelijk andersluidend oordeel van een met een adviserende functie beklede arts impliceert dan immers dat hij besluit dat de beoordeling van de gespecialiseerde arts onjuist is, wat betekent dat hij van oordeel is dat deze gespecialiseerde arts zich vergiste, een medische problematiek overdreef of een tegenaangewezen behandeling heeft voorgeschreven in de door hem opgestelde medische attesten.

In casu – het weze herhaald – ligt niet de minste toelichting of verduidelijking voor door de arts-attaché terwijl zijn oordeel (inzonderheid m.b.t. de weerhouden aandoening) op belangrijke wijze afwijkt van het oordeel van de behandelende kinderpsychiater, aangezien de arts-attaché de posttraumatische stressstoornis niet betreft in zijn beoordeling.

De motivering van de arts-attaché kan bijgevolg niet worden aangenomen.

(ii) Nopens de noodzaak van een voorspelbare leefomgeving

De arts-attaché verzuimt anderzijds rekening te houden met de door de kinderpsychiater uitdrukkelijk vermelde noodzaak van een voorspelbare leefomgeving.

In de aanvraag dd. 29.06.22 wordt uit het verslag van de kinderpsychiater, dr. [E.S.], geciteerd (eigen onderlijning):

“ (...)”

De noodzakelijke aangepaste vorm van onderwijs zal voor [L.] een sterk bepalende rol blijven spelen en dit tot aan haar jongvolwassenheid. Het niet meer kunnen steunen op deze aangepaste omgeving zal haar ontwikkeling en psychisch functioneren ernstig in gevaar brengen.

Verdere gespecialiseerde medische zorg, inclusief psychiatrische opvolging blijft voor dit meisje van groot belang. Wij zijn van oordeel dat dit enkel kan opgenomen worden binnen een gespecialiseerde academische setting.

Het mag duidelijk zijn uit al het bovenstaande dat belangrijke negatieve veranderingen in de leefomstandigheden van [L.] (en van haar gezin) ten allen prijze moeten vermeden worden. Uiteraard zal daarentegen een verbetering van de huidige (precaire) leefsituatie ook belangrijke positieve gevolgen hebben voor de ontwikkeling en het welbevinden van deze minderjarige.

(...)”

Met andere woorden: de behandelende kinderpsychiater geeft uitdrukkelijk en nadrukkelijk aan dat elke verandering in leefomstandigheden “ten allen prijze moet vermeden worden”.

Dat elke wijziging in de leefomstandigheden vermeden dient te worden, wordt veelvuldig bevestigd in door de behandelend psychiater en ook in het evolutieverslag van het MFC Sint-Gregorius:

- verslag dr. [E.S.] dd. 12 mei 2022 (stuk 2) (eigen onderlijning):

- “ (...) verder heeft ze een uitgesproken nood aan duidelijkheid en voorspelbaarheid. (...)” (p. 4);
- “ (...) Gezien een voorspelbaar leefklimaat voor de ontwikkeling van en de zorg voor [L.] van primordiaal belang zijn (...)” (p. 5);
- “ (...) De school is voor [L.] een heel belangrijke omgeving, niet enkel op cognitief of pedagogisch vlak, maar ook als een plek waar voorspelbaarheid, verbondenheid, veiligheid en betrokkenheid geboden kunnen worden (...)” (p. 5);
- “ (...) Conclusie: voor kinderen zoals [L.] met een complexe medisch-psychiatrische problematiek waarbij naast de ernstige visusstoornis er ook sprake is van Autisme Spectrum Stoornis en Emotieregulatie-problemen kaderend in haar traumatische voorgeschiedenis, is een veilige, voorspelbare en aangepaste leef- en onderwijsomgeving van enorm belang. Veranderingen in deze omstandigheden kunnen ernstige (en blijvende) bijkomende psychische problemen veroorzaken die haar ontwikkeling nog meer in het gedrang zullen brengen. (...)” (p. 6);

- evolutieverslag MFC Sint-Gregorius dd. 7 december 2021 (stuk 6):

- “(...) Te veel prikkels en overgangssituaties kunnen haar veel stress geven (...)”
- “(...) Doelen MFC-ondersteuning: [L.] een veilig en gestructureerde omgeving bieden waarin ze rust kan vinden en tot ontwikkeling kan komen. (...)”
- “ (...) [L.] heeft een veilige, vertrouwde en gestructureerde omgeving nodig, waarbij de ze de nodige rust ervaart en zich goed kan voelen (...)”

De jonge [L.] verblijft inmiddels sedert 2015 op Belgisch grondgebied, volgt sedertdien les in de Nederlandse taal en loopt reeds geruime tijd school in de voor haar vertrouwde en gestructureerde omgeving van MFC Sint-Gregorius.

Deze vertrouwde en voorspelbare omgeving wordt door de kinderpsychiater (uitdrukkelijk) beschouwd als een voorwaarde om bijkomende psychische problemen te vermijden en de psychiater benadrukt dat [L.] er alle belang bij heeft dat haar leefomstandigheden niet zouden zijn gewijzigd.

Het is niet voor redelijke betwisting vatbaar dat een terugkeer van [L.] naar Albanië dient te worden beschouwd als een belangrijke verandering in haar leefomstandigheden:

- [L.] is reeds ca. 7-8 jaar niet meer in Albanië geweest;

- [L.] loopt reeds jarenlang school in de Nederlandse taal en heeft niet de minste affiniteit met het Albanese onderwijssysteem; het

- [L.] kan thans genieten van een fijnmazig uitgebouwde ondersteuning (binnen en buiten de school), d.i. voor haar een vertrouwd, voorspelbaar en veilig kader;

Een terugkeer door [L.] naar Albanië dient derhalve als bijzonder ingrijpend te worden beschouwd, aangezien deze terugkeer gepaard gaat met een andere taal, andere gebruiken, andere leermethodieken, andere mensen,...

Zulke wijziging zal lijden tot ernstige en onherstelbare psychische problemen en regressie, hetgeen duidelijk wordt geattesteerd door de behandelende kinderpsychiater. (zie stuk 2)

De arts-attaché behoorde rekening te houden met deze specifieke omstandigheid welke hij redelijkerwijze behoorde te kennen alsook de relevantie van deze omstandigheid voor de beoordeling van de aanvraag, a fortiori daar deze omstandigheid uitdrukkelijk werd geïndiceerd in de aanvraag om machtiging tot verblijf en zelfs medisch wordt geattesteerd door de behandelende kinderpsychiater.

De arts-attaché heeft evenwel verzuimd terzake enig onderzoek te voeren en heeft verzuimd deze omstandigheid (sterke reactie bij wijziging context) mee te nemen bij de beoordeling van de aanvraag, hetgeen hij redelijkerwijze uiteraard wel behoorde te doen, aangezien de arts mag/kan verondersteld worden op de hoogte te zijn van de kenmerken/symptomen van de aandoening waaromtrent hij adviseert.

De arts-attaché wijdt integendeel geen woord aan het medische belang voor [L.] om niet blootgesteld te worden aan een ingrijpende wijziging in haar leefomstandigheden.

Het volstrekte verzuim om rekening te houden met voormelde specifieke omstandigheid (= medisch uitdrukkelijk geïndiceerde voorwaarde om tot stabilisatie te komen) wijst op een onzorgvuldige totstandkoming van de bestreden beslissing en betekent dat niet met alle relevante feitelijke gegevens rekening werd gehouden, zodat een schending van de zorgvuldigheidsplicht i.u.o. de motiveringsplicht (art. 62 Vreemdelingenwet) kan worden aangenomen.

(iii) Nopens diverse onderdelen van de behandeling die onbesproken blijven in het medisch advies

10.

Anderzijds blijven ook verschillende noodzakelijke onderdelen van de behandeling volstrekt onbesproken en on-onderzocht door de arts-attaché.

Uit het gevoegde verslag van de behandelend kinderpsychiater blijkt dat de behandeling van [L.] o.a. omvat:

- Aangepast onderwijs

- Psycho-educatie

- Outreach- begeleiding UZ Gent

- Gespecialiseerde medische zorg, inclusief psychiatrische opvolging, binnen een gespecialiseerde academische setting

- ...

Ook in het standaard medisch getuigschrift dd. 27.06.22 wordt door de huisarts als onderdeel van de behandeling vermeld: "Intensieve outreachende (thuis en school) begeleiding vanuit afdeling Kinder en Jeugdpsychiatrie UZ Gent."

De arts-attaché beperkt zich in zijn medisch-advies helaas tot wat stereotiep knip-en plakwerk (uit andere dossiers?), doch heeft geen onderzoek gevoerd naar en derhalve ook geen standpunt ingenomen m.b.t.:

- de beschikbaarheid en toegankelijkheid van psycho-educatie in Albanië;

- de beschikbaarheid en toegankelijkheid van out-reaching-begeleiding in Albanië;

- de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de gespecialiseerde academische revalidatie-setting in Albanië;

Het advies van de arts-attaché dient ook om die reden als onzorgvuldig en gebrekkig te worden beschouwd.

(iv) Nopens de afwezigheid van gespecialiseerd en aangepast onderwijs

11.

Een essentieel motief voor de aanvraag om machtiging tot verblijf is de afwezigheid van een aangepast en bijzonder onderwijs voor [L.] in Albanië.

De afwezigheid van bijzonder onderwijs werd in de aanvraag door verzoekers aangetoond middels verwijzing naar verschillende bronnen, o.a. het rapport van F. KULLA en R. GJEDIA (stuk 4 bij aanvraag).

Uit dit rapport blijkt zeer duidelijk dat het voor [L.] noodzakelijk onderwijs niet beschikbaar is. Een en ander werd ook omstandig uiteengezet in de aanvraag zelf. (p. 5 e.v.)

De arts-attaché komt niet verder dan volgende zinsnede (relevant voor [L.] die immers reeds 9 jaar is): "For older children there is Special School Luigj Gurakuqi (address: SH54 TIRANA)." Verdere toelichting of precisering volgt niet.

Een zulke motivering van de arts-attaché kan redelijkerwijze niet worden aangenomen. De loutere verwijzing naar een "special school" in Tirana doet immers geen afbreuk (noch weerlegt deze) de pertinentie van de bevindingen weergegeven in het omstandige rapport van F. KULLA en R. GJEDIA, waaraan de arts-attaché volstrekt voorbij lijkt te gaan en welke hij volledig ongemoeid laat (hetgeen andermaal wijst op de onzorgvuldige totstandkoming van diens medisch advies).

Bovendien is de betreffende "special school" voor [L.] allerminst een daadwerkelijke en effectieve mogelijkheid om het voor haar noodzakelijke buitengewone onderwijs te genieten :

- [L.] en haar ouders zijn afkomstig uit Mashterkor, i.e. een gehucht in het Noorden van Albanië (zie luchtfoto in bijlage (stuk 8)), op meer dan 2 uur rijden van Tirana (waar de "special school" gesitueerd zou zijn); er is bovendien geen mogelijkheid om vanuit Mashterkor met openbaar vervoer in Tirana te geraken;

- Er is evenmin enige zekerheid of indicatie dat in betreffende school (blijkbaar de enige in het land) thans nog vrije plaatsen zouden zijn en als er al plaats zou zijn, wanneer zij dan wel zou toegelaten te worden, indien al zou kunnen worden aangenomen dat de betreffende "special school" het vereiste aangepaste onderwijs zou aanbieden voor [L.] (quod non);

De verwijzing naar de "private facilities" door de arts-attaché kan evenmin als een ernstige motivering worden beschouwd:

- De geciteerde "facil[...]ties" betreffen een "Fondacioni" en een vrijwilligersorganisatie, doch geen onderwijsinstellingen;

- [L.] en haar ouders beschikken bovendien niet over de middelen om [L.] op een privé-school onder te brengen; de arts-attaché verzuimt bovendien onderzoek te voeren naar kostprijs van de "private facilities" zodat hij er redelijkerwijze niet zomaar kan van uitgaan dat deze "private facilities" toegankelijk zouden zijn voor [L.];

Het advies van de arts-attaché is m.a.w. manifest gebrekkig en op manifest onzorgvuldige wijze tot stand gekomen.

(v) Nopens de sociale zekerheid

11.

Terzake de juistheid van de overwegingen van de arts-attaché m.b.t. de toegankelijkheid van de zorgen in Albanië wordt in het kader van huidig verzoekschrift uitdrukkelijk voorbehoud geformuleerd.

De reële problematiek in dit dossier situeert zich immers in de onbeschikbaarheid van de voor [L.] noodzakelijke zorgen in Albanië (cfr. supra), en de verschillende gebreken en onzorgvuldigheden in de motivering van het medisch advies vormen voldoende grondslag voor de nietigverklaring van de bestreden beslissing."

3.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een advies van een ambtenaar-geneesheer, immers vastgesteld dat uit het door verzoekers voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat hun dochter lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In het advies van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoekers werd ter kennis gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient te worden geacht deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat de medische problemen van L.K. haar niet verhinderen om, mits begeleiding van haar ouders, een reis te ondernemen en dat de vereiste medische zorgen in Albanië beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze arts heeft hierbij duidelijk aangegeven op grond van welke bevindingen en argumentatie zij tot dit besluit kon komen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekers toe om hun rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

3.2.2. In artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 is vastgelegd wat wordt bedoeld met “bestuurshandeling”, “bestuur” en “bestuurde” in het raam van deze wet. Uit het betoog van verzoekers kan niet worden afgeleid dat deze bepaling werd geschonden.

3.2.3. De door verzoekers aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorziet in twee situaties waarbij een vreemdeling om medische redenen tot een verblijf in het Rijk kan worden gemachtigd. In eerste instantie kan een verblijfs-machtiging worden toegestaan indien de aanvrager aantoonst dat een terugkeer op zich naar zijn land van herkomst niet kan zonder zijn leven of fysieke integriteit in het gedrang te brengen (cf. *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2478/001, 34) en er dus “een onmogelijkheid om te reizen” bestaat (*Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/008, 137-138). Het betreft hier dus vreemdelingen “die omwille van een ziekte of wegens hun fysieke toestand niet meer kunnen terugkeren naar hun land van herkomst” en die zich voorheen verplicht zagen om een verblijfsaanvraag in te dienen via het toenmalige artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet (*Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/008, 9). Daarnaast voorziet de wetgever ook dat een vreemdeling voor wie de terugreis op zich geen reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit met zich meebrengt tot een verblijf om medische redenen kan worden gemachtigd indien er geen adequate behandeling voor zijn medisch probleem bestaat in zijn land van herkomst en hij hierdoor in een situatie dreigt terecht te komen die als onmenselijk en vernederend dient te worden beschouwd. Het spreekt voor zich dat hierbij in regel zal dienen te worden onderzocht of het mogelijk is om een ziekte te laten behandelen in het land van herkomst en of de effectieve toegang tot een behandeling van deze ziekte in het land van herkomst van een vreemdeling voldoende is gegarandeerd (*Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/001, 35 en *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/008, 137-138). Een dergelijk onderzoek is evenwel niet vereist indien uit de aard van de aandoening zelf – een aandoening die niet ernstig is of die geen behandeling vereist – kan worden afgeleid dat er geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

Verzoekers betogen dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer onterecht heeft geoordeeld dat de aangevoerde medische problematiek is beperkt tot een autismespectrumstoornis. De

Raad merkt in dit verband op dat in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet is bepaald dat de vreemdeling die om medische redenen tot een verblijf in het Rijk wenst te worden gemachtigd bij zijn aanvraag een standaard medisch getuigschrift dient te voegen waarin onder meer *“de ziekte”* wordt vermeld die als grond voor de machtigingsaanvraag wordt aangevoerd. In het door verzoekers bij hun aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde standaard medisch getuigschrift heeft de door hen geconsulteerde arts, dr. M.D.B., onder de rubriek *“B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* de vermelding *“Autismespectrumstoornis”* opgenomen. Ondanks het feit dat formeel dus slechts deze autismespectrumstoornis werd aangevoerd heeft de door verweerder aangestelde controlearts, op grond van de inlichtingen die zij in andere documenten kon terugvinden, aangegeven dat er voorheen ook sprake was van een *“retinaloslatting in 2019 met visusstoornissen en nood aan follow-up”* en heeft zij onderzocht of er in Albanië oftalmologen waren op wie een beroep kan worden gedaan voor de behandeling of opvolging van visusproblemen. Zij heeft vastgesteld dat dit het geval is. Deze arts heeft ook opgemerkt dat uit de aangeleverde documenten verder blijkt dat bij L.K. niet louter een autismespectrumstoornis werd vastgesteld, doch dat deze gepaard gaat met een *“gedragsstoornis”* – door een psychiater *“emotieregulatie-problemen kaderend in haar traumatische voorgeschiedenis”* genoemd – en derhalve psychotherapie is vereist. Er werd, met bronvermelding, geduid dat er in Albanië kinderpsychiaters en kinderpsychologen beschikbaar zijn die voor deze problematiek kunnen worden ingeschakeld. Verder werd vastgesteld dat er in het land van herkomst van L.K. ook een beroep kan worden gedaan op neurologen. De controlearts onderzocht de beschikbaarheid van neurologen nadat zij vaststelde dat L.K. in België ook wordt opgevolgd *“in het kader van hoofdpijn”*. Verzoekers die, zoals reeds gesteld, zelf een standaard medisch getuigschrift aanbrachten waarin enkel de diagnose *“autismespectrumstoornis”* uitdrukkelijk wordt vermeld, kunnen dus niet voorhouden dat de door verweerder aangestelde controlearts de andere medische vaststellingen die werden gedaan niet bij haar onderzoek betrok of dat zij bevindingen van de artsen die verzoekers consulteerden in vraag stelde of tegensprak. Hun standpunt dat een bijkomende motivering zou zijn vereist, waarin kan worden gelezen waarom *“de ambtenaar-geneesheer een ander oordeel is toegedaan”* inzake de gezondheidssituatie van L.K., kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Daarnaast stellen verzoekers dat de kinderpsychiater op wie zij een beroep deden aangaf dat L.K. nood heeft aan een *“voorspelbare leefomgeving”* en dat *“negatieve veranderingen in de leefomstandigheden van L. (en van haar gezin) te[...] allen prijze moeten vermeden worden”*. Zij tonen hiermee niet aan dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer enig relevant gegeven over het hoofd heeft gezien. Deze arts heeft immers vastgesteld dat de medische omkadering die L.K. nodig heeft ook in Albanië kan worden verkregen. Zij heeft ook uiteengezet dat *“zo nodig, ondanks het feit dat dit geen medische zorg is, [...] aangepast onderwijs beschikbaar [is].”* De controlearts heeft dus in aanmerking genomen dat een specifieke omkadering aangewezen is om de ontwikkeling en het psychisch functioneren van L.K. niet in gevaar te brengen.

Waar verzoekers lijken te willen voorhouden dat elke verandering in de levensomstandigheden van L.K. moet worden vermeden, dient de Raad op te merken dat de geconsulteerde psychiater dit niet heeft gesteld. Hij heeft aangegeven dat *“belangrijke negatieve”* veranderingen moeten worden vermeden. Elke verandering in het leven van een persoon vermijden is trouwens onmogelijk. Er blijkt verder niet dat wanneer L.K. zou terugkeren naar Albanië – een land waar zij en de andere gezinsleden legaal kunnen verblijven, haar ouders door middel van een tewerkstelling in een inkomen kunnen voorzien, waar de kinderen in de thuistaal onderwijs kunnen volgen en waar een beroep kan worden gedaan op andere familieleden –, dit een belangrijke negatieve verandering zou zijn.

Bovendien moet worden opgemerkt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verweerder hoe dan ook slechts toelaat om een verblijfsmachtiging toe te kennen aan een vreemdeling voor wie de terugreis naar het land van herkomst op zich een weerslag zal hebben op zijn leven of zijn fysieke integriteit of indien deze vreemdeling *“bij gebrek aan een adequate behandeling”* voor de aangevoerde medische problematiek in een onmenselijke of vernederende situatie terecht dreigt te komen en niet omdat de levensomstandigheden in het land van herkomst niet volledig dezelfde zijn als deze in België. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer verkeerdelijk oordeelde dat L.K., samen met haar ouders, kan reizen. Nergens in de door verzoekers aangebrachte documenten wordt vermeld dat een reis op zich enige weerslag kan hebben op de gezondheid van dit kind, laat staan dat zou zijn aangegeven dat het leven of de fysieke integriteit van L.K. door het ondernemen van een reis in gevaar komen. Verzoekers maken evenmin aannemelijk dat een adequate behandeling voor de gezondheidsproblemen van L.K. in Albanië ontbreekt en dat de vaststellingen van de door verweerder aangestelde controlearts foutief zijn. Verzoekers tonen ook met

hun toelichting dat L.K. reeds sedert 2015 in België verblijft, dat zij dus al zeven jaar niet meer in Albanië is geweest, dat zij onderwijs volgt in het Nederlands, dat zij geen affiniteit heeft met het Albanese onderwijssysteem en dat zij in België een goede ondersteuning kan genieten, niet aan dat voorgaande vaststellingen incorrect zijn. Verzoekers kunnen trouwens ook moeilijk worden gevolgd in hun stelling dat de taal van het land waar L.K. werd geboren en waar zij haar eerste levensjaren doorbracht en die, aangezien niet blijkt dat verzoekers het Nederlands bij hun aankomst in België machtig waren, ook als thuistaal zal zijn gebruikt, een vreemde taal is. Er wordt door verzoekers tevens niet bewezen dat er in Albanië gebruiken of leermethodieken bestaan die zodanig afwijken van deze in België dat er kan worden gesproken van dreigende ingrijpende veranderingen en ook in België zal L.K. op regelmatige tijdstippen worden geconfronteerd met mensen en situaties die zij voorheen nog niet kende.

De bewering dat uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift blijkt dat een wijziging in de situatie van L.K. aanleiding zal geven tot *“ernstige en onherstelbare psychische problemen en regressie”* is feitelijk incorrect. In het standaard medisch getuigschrift staat vermeld dat indien de behandeling wordt stopgezet *“ernstige (en blijvende) bijkomende psychische problemen die haar ontwikkeling in het gedrang zouden brengen”* kunnen worden verwacht. De ambtenaar-geneesheer is dan ook nagegaan of de behandeling in Albanië kan worden verdergezet en heeft aan de hand van bronnenmateriaal vastgesteld dat dit het geval is. Zij heeft op die wijze vastgesteld dat het aangevoerde risico op een verslechtering van de medische toestand van L.K. kan worden uitgesloten.

Gezien L.K. zal kunnen opgroeien in het gezin van haar ouders, die ondertussen haar situatie kennen, en de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer duidelijk aangaf dat de medische zorgen die dit kind nodig heeft in Albanië beschikbaar en toegankelijk zijn en er in dat land ook de vereiste onderwijsvoorzieningen zijn, kan niet worden geconcludeerd dat moet worden aangenomen dat deze arts de medische belangen van dit kind onvoldoende in aanmerking nam en de voorziene motivering niet adequaat is.

In wat kan worden beschouwd als het derde en vierde onderdeel van hun middel stellen verzoekers dat de door verweerder aangestelde controlearts diverse onderdelen van de behandeling die L.K. nodig heeft niet heeft betrokken bij haar advies. Zij verliezen hierbij schijnbaar wederom uit het oog dat *“aangepast onderwijs”, “psycho-educatie”* – waarmee in casu wordt bedoeld op de voorlichting van de ouders inzake de psychische problematiek van hun dochter – en een *“outreaching begeleiding”* op andere dan medische levensdomeinen strikt genomen niet kunnen worden beschouwd als behandelingsvormen van een gezondheidsprobleem. Er moet ook worden herhaald dat de aangestelde ambtenaar-geneesheer heeft vastgesteld dat er wel degelijk scholen zijn in Albanië die onderwijs bieden aan kinderen bij wie de diagnose autismespectrumstoornis werd gesteld. Deze arts heeft uiteengezet dat de artsen-specialisten die L.K. zou kunnen nodig hebben in Albanië kunnen worden geconsulteerd en heeft hierbij gespecificeerd dat een behandeling van psychische aandoeningen er zowel in een ziekenhuis als ambulant mogelijk is. Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat niet werd onderzocht of een behandeling binnen een gespecialiseerde academische revalidatie-setting beschikbaar is en of een begeleiding ondersteuning door een arts-specialist, zonder ziekenhuisopname, tot de mogelijkheden behoort. Het gegeven dat de zorgverlening niet volledig identiek zou zijn aan deze in België, waar het nuttig werd geacht de ouders van L.K. te leren het gedrag van L.K. correct te interpreteren en waar er een begeleiding is die zich volgens de geconsulteerde psychiater toespitst op verschillende levensdomeinen, impliceert niet dat verkeerdelijk werd gemotiveerd dat *“adequate”* zorgen in Albanië beschikbaar en toegankelijk zijn.

De Raad benadrukt dat in het advies van de ambtenaar-geneesheer wordt gewezen op de mogelijkheid om L.K. onderwijs te laten volgen in een gespecialiseerde school en dat deze vaststelling is gesteund op inlichtingen die van recente datum zijn. Verzoekers' uiteenzetting omtrent een rapport van 2015 waarin wordt gewezen op de problemen die kinderen met een autismespectrumstoornis in het gewoon onderwijs (*“mainstream 9-year-schools in Albania”*) hebben, laat de Raad niet toe te concluderen dat er sprake is van een onzorgvuldig optreden vanwege verweerder of dat het onderwijs dat L.K. behoeft in Albanië niet beschikbaar is. Er kan slechts worden geconstateerd dat de ambtenaar-geneesheer gebruik heeft gemaakt van meer recente informatie die meer relevant is dan de inlichtingen die verzoekers verstrekten.

Aangezien verzoekers er geen probleem van maakten om hun land te verlaten en honderden kilometers te reizen om hun kind de nodige begeleiding te laten krijgen, kunnen zij bezwaarlijk stellen dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer niet vermocht te verwijzen naar de mogelijkheid voor L.K. om onderwijs te volgen in een school in Tirana, omdat zij oorspronkelijk afkomstig zijn uit

Mashterkor. Aangezien zij hun initiële verblijfplaats reeds lang hebben verlaten kan niet worden geoordeeld dat zij zich, zo nodig, niet dichtbij de onderwijsinstelling waar hun kind een betere begeleiding kan krijgen kunnen vestigen. Verzoekers verduidelijken voorts niet waarop zij zich baseren om te stellen dat verweerder, in het raam van een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, zou dienen aan te tonen dat hun kind tot een bepaalde school zal worden toegelaten en tonen niet aan dat er een risico bestaat dat het hun dochter niet zal worden toegestaan om onderwijs te volgen aan een instelling met voorzieningen voor autistische kinderen.

Verzoekers merken op dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer ook melding maakt van instellingen die niet door de overheid worden gesubsidieerd. Zij stellen dat deze instellingen evenwel geen onderwijsinstellingen zijn. Het feit dat deze instellingen een *"Fondacioni"* en een vrijwilligersorganisatie zijn houdt echter niet in dat deze organisaties niet kunnen instaan voor de educatie van kinderen met autisme en uit het feit dat het geen overheidsinstellingen betreft, doch instellingen die werken met giften of vrijwilligers, kan niet worden afgeleid dat enkel kapitaalkrachtige Albanese burgers er een beroep op kunnen doen. Zij stellen onterecht dat de ambtenaar-geneesheer niet ernstig kan verwijzen naar deze instellingen die er, onder meer, ten behoeve van kinderen met een autismespectrumstoornis zijn.

Verzoekers stellen dat zij een voorbehoud formuleren inzake de juistheid van de overwegingen betreffende de toegankelijkheid van de zorgen die L.K. nodig heeft. Hiermee tonen zij niet aan dat de vaststelling dat niet blijkt dat zij als ouders van L.K. niet door middel van een inkomen uit een tewerkstelling de kosten kunnen dragen die zijn verbonden aan de behandeling van dit kind incorrect is. Zij weerleggen evenmin dat bronnenmateriaal aantoont dat er in Albanië een beroep kan worden gedaan op een ziekteverzekering, dat er een mogelijkheid bestaat voor mensen met een laag inkomen om gratis toegang te krijgen tot medische zorg en dat er een sociaal zekerheidssysteem bestaat waardoor verschillende vergoedingen kunnen worden verkregen.

De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder of de door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer beschikt.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

3.2.4. Nu geen kennelijke wanverhouding wordt aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kunnen verzoekers ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.2.5. Aangezien verweerder de bestreden beslissing nam op basis van een analyse die werd doorgevoerd door een door hem aangestelde ambtenaar-geneesheer en niet aannemelijk wordt gemaakt dat deze enig dienstig stuk over het hoofd heeft gezien bij het opstellen van haar advies of dit advies niet deugdelijk werd voorbereid kan ook geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Met toepassing van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt de vordering tot schorsing, als accessorium, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK